

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 807. An & quæ dictorum votorum solennitas sit de essentia status religiosi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

tere, & de eo hodieum amplius dubitare non licet, postquam Gregor. XIII. in Bulla *ascendente Domino*. fecerit, eos, qui absoluto probationis biennio vota sua in Societate Jesu emittunt, esse verè & propriè Religiosos, non secus, ac Professos ejusdem Societatis, & alterius cujuscunque Religionis, etsi retineant ad tempus bonorum suorum dominium, donec iis renunciare jubeantur, ut re ipsa etiam quò ad dominium, quod de cœtero dicto modo vinculum se ita habebat quò ad effectum seu in actu secundo, ac si eo caruissent. Castitas verò status Religioso essentialis est absoluta, & non sufficit conjugalis, utpote quæ non est solius consilii sed præcepti. Less. *l. c. 9. i. num. 7.* Laym. *cit. c. 1. n. 5.* Pirh. *num. 5.* Unde necesse est dicere, quosdam Ordines militares ab Ecclesia approbatos limitatam solum seu conjugalem castitatem proficientes, etsi fortè dicantur personæ Ecclesiasticæ quatenus gaudent privilegio canonis & fori, verè, absolute ac propriè non esse Religiosos, quia primaria Christi consilia non servant, sed solum secundum quid. Pirh. *l. c.* Reiffenst. *h. t. à num. 32.* citantes D. Tho. 2. 2. q. 186. a. 4. ad 3. ac dicentes esse communem Theologorum. Contrarium tamen nihilominus tenentibus apud eundem. Nav. *L. 3. cons. 11. h. t. & de redit. Eccl. q. 1. mon. 55. num. 5. & seq.* Sanch. *L. 4. mor. c. 16. num. 9.* Suar. *tom. 4. de relig. l. c. 4. num. 26.* qui tamen posterior, dum ibidem distinguit, dicendo, esse illos veros Religiosos quò ad statum, non quò ad usum & observantiam; eò quòd per dispensationem (intellige generalem) Pontificis ducere possint uxores, id inquam non capio, cum Papa videatur non posse dispensare in aliquo quòd est de essentia Religionis (quale quid est obligatio abstinendi ab omni actu carnali, adeoque & usu matrimonii) ita ut dispensatus maneat Religiosus, uti id ipsum sentire videtur. Pirh. cum Lessio, quem citat.

7. Dicitur denique: *Status ab Ecclesia approbatus*, intellige, ita ut non tantum modus vivendi simpliciter sit approbatus, sed etiam ut tanquam vera Religio sit approbatus, ita ut per illiusmodi approbationem constituatur in ratione status Religiosi, qualis ante illam non erat. Sanch. *cit. c. 1. n. 19.* Pirh. *h. t. n. 7.* quæ approbatio usu & more antiquo fiebat ab Episcopis seu locorum ordinariis pro Diocesis suis Papæ non repugnante, uti de quibusdam Ordinibus puta S. Basilii, Augustini, Benedicti ab initio non aliter approbatis testantur Mirand. *tom. 1. man. prat. q. 3. a. 6.* Rodriq. *qq. regu. q. 1. a. 1.* Pirh. *l. c.* apud Reiffenst. *num. 10.* postmodum tamen ea reservata fuit tanquam una ex causis majoribus soli Papæ, ut constat ex Concil. generali sub Innoc. III. relato in *c. ult. de Religio. domib.* item ex Concil. generali Lugdun. sub Gregor. X. relato *c. unic. eod. in 6.* idque ex ea etiam ratione, quòd religionum novitas & tanta diversitas confusionem in Ecclesia Dei causare, ac ita ei nocere posset.

Quæst. 807. An & quæ dictorum votorum solennitas sit de essentia status Religiosi?

1. Resp. Primò, utiliter prænotando aliqua; ac primò quidem, votum simplex aliud esse, quòd sit sine mutatione status nimirum, quòd continet simplicem promissionem Deo factam, etiam solâ mente conceptum, jure quidem per hoc acquisito promissario, absque tamen translato dominio & traditione rei promissæ, quale est votum castitatis in saculo emissum, vel etiam ingrediendi Reli-

gionem, utpote per quòd vovens se non tradit actu Religioni, nec transfert se in peculiare dominium Dei. Aliud est votum simplex, quòd fit cum traditione, verbis aliisve signis externis declarata, & acceptance ab Ecclesia ejusve ministris loco & vice Dei facta, & per hoc mutatur status hominis, quia fit verus Religiosus juxta *c. Bullam Gregor. XIII.* Secundò votum dupliciter dicitur solenne, nimirum primò minus propriè pro eo, quòd opponitur occulto, & fit publicè coram pluribus testibus, ad majorem probationem, vel etiam cum aliquo solenni ritu & ceremonia seu forma externa. Secundò propriè ac strictè, pro ut opponitur simplici etiam mutanti statum: estque illud, quòd ab Ecclesia nomine & loco Dei acceptatur, per quòd in peculiare Dei dominium statumque stabilem, & lege ordinaria perpetuum transitur, contractâ utrimque reciproca irrevocabili inter voventem & ordinem obligatione, quâ vovens seu tradens se Religioni cogitur ab ea non recedere, & Religio è contra eum perpetuò recipere & retinere, ac ita in hac reciproca obligatione consistit solennitas hujus voti. Ex qua deum tanquam radice proveniunt alii quidam effectus morales, puta quòd lege ordinaria & seclusa dispensatione facta de plenitudine potestatis Pontificie inhabilis efficiatur ad dominium rerum temporalium acquirendum, aut matrimonium contrahendum, ita ferè ex Suar. *Tom. 3. de relig. L. 2. c. 5. num. 4. & seq. juncto c. 14. num. 10.* Pirh. *h. t. num. 13.* Tertiò: professionem quoque accipi dupliciter, primò, prout abstrahitur à votis simplicibus & solennibus, & dicit solam traditionem sui perpetuam per sua vota, acceptanceque illius ab Ecclesia nomine Dei factam. Secundò, pro illa dumtaxat professione, quæ omni modam indissolubilitatem ex utraque, & prædictas inhabilitates continet. Suar. *Tom. 3. de relig. L. 6. c. 1. num. 7.* & ex eo Pirh. *num. 15.* Quartò notandum, emissionem votorum, per quam quis efficitur Religiosus, etiam dupliciter sumi, primò, pro ut ea instituta à Christo, præscindendo ab institutione Ecclesiæ, quæ eis solennitatem addidit juxta *c. unic. de voto in 6.* & sic nihil aliud continet, quàm quòd dictum de votis simplicibus, nimirum traditionem sui perpetuam & acceptance Ecclesiæ absque eo, quòd hæc reciproca sit perpetua & irrevocabilis. Secundò prout substat dispositioni Ecclesiæ, quæ pro aliquo tempore, nempe à tempore Gregor. II. ad tempus Gregor. XIII. statuit, ut non nisi solennia vota à quibusvis Religiosis emitterentur, per quæ ea tantum quis efficeretur Religiosus, quòd decretum postea sustulit Gregor. XIII. dum approbant novam Religionem societatis, decrevit in ea etiam per vota simplicia aliquem effici Religiosum. ex quo quoque infert Suar. *l. c. L. 2. c. 11. num. 2.* posse Pontificem statuere, ut omnia vota Religiosorum constituta Religiosum, essent tantum simplicia, concedendo Superioribus Ordinum, ut possent incorrigibiles aut delinquentes in certis casibus dimittere, & à votis absolvere, etiam non obstante professione solenni antea ab iis editâ; cum solennitas non nisi constitutione Ecclesiastica introducta. his notatis.

2. Resp. Secundò: solennitas votorum non est de essentia illorum in Ordine ad constituendum verum Religiosum. constat ferè ex jam dictis in notabilibus, ex quibus etiam facile solvuntur, quæ in contrarium objici solebant, ut quòd, prout dicitur in *c. porcellum h. t. & in c. Religioso s. quamvis. de sent. excomm. in 6.* Religiosus fiat per professionem,

nem, professio autem non fiat nisi per vota solennia; hoc enim, si absolute intelligendum velint adversarii, referendum ad tempora antecedentia citatam Constitutionem Gregor. XIII. postquam non bene ex eo inferitur, quod non etiam fiat verus Religiosus emissionem votorum simplicium, item quod status Religiosus, qui constituitur per vota solennia, sit longe perfectior, quam qui constituitur per vota simplicia; quia magis stabiliter se quis per ea tradit Religioni, & arctius ei, adeoque & servitio Dei astringitur. nam id verum de majore aliqua perfectione accidentali & extrinseca, non vero de intrinseca & essentiali requisita ad statum Religiosum perfectione.

Quaest. 808. An & unde sit Religionum diversitas & quotuplicis generis ea sint?

Resp. Ad primum: tamen Religiosi Ordines omnes convenienter essentialiter, hoc est in iis, quae spectant ad essentiam status Religiosi, nimirum in emissionem trium votorum, & tendentia ad perfectionem, qui est finis principalis & idem omnium, ut Suar. *Tom. 4. de relig. tr. 9. de variet. relig. l. 1. c. 1. num. 3.* Less. *L. 2. c. 41. num. 16.* accidentaliter tamen plurimum differunt, tum ex fine particulari, cuique ordini ex institutione illius proprio, tum ex mediis particularibusque exercitiis diversis, quibus unaquaque utitur ad tria vota substantialia observanda, finemque tam principalem quam particularem consequendum melius. D. Thom. *2. 2. q. 188. a. 1.* Suar. *l. c. Less. l. c. n. 17.* Pirh. *h. t. n. 20.* unde

2. Resp. Ad secundum primum: alia est Religio contemplativa seu monastica, quae ex primava sui institutione ac fine particulari exercet se in contemplatione rerum divinarum; alia activa, quae principaliter instituta & ordinata ad opera charitatis & misericordiae, sive spiritualia, sive corporalia exhibenda proximo. alia mixta, quae praeterquam quod meditationi seu contemplationi dedita, occupatur in operibus caritatis praesertim spiritualibus, seu procuranda salute animarum, docendo, concionando, Sacramenta administrando. atque ex hoc discrimine major minorve Religionum perfectio desumitur juxta D. Thom. *2. 2. q. 188. a. 1.* & Canonistas, in c. sane. *h. t.* cum vita contemplativa sit melior atque perfectior activa juxta illud Christi: *Illaria optimam partem elegit.* & vita mixta praesertim vitae contemplativae, & activa seorsum sumptis, ut D. Thom. *l. c. a. 6.* Secundum Religiones dividuntur in Clericales, Monachales, Mendicantes, Militares. Clericales sunt, quae principaliter ordinantur ad chorum divinae officia exacte peragenda, vel ad salutem animarum procurandam. Monachales, quae per se primo ad istiusmodi ministeria Clericorum non ordinantur, sed vitam pure contemplativam & solitariam profitentur. D. Thom. *l. c. q. 189. a. 8. ad 2.* Suar. *to. 4. de relig. tr. 9. l. 1. c. 7. num. 6.* ut constat ex *caus. 16. q. 1.* Mendicantes, quae vi instituti sui paupertatem in communi sectantur nulla possidentes bona immobilia, ex incertis elemosynis & largitionibus fidei, sive sponte, sive mendicato factis viventes, quales de jure communi antiquo approbati Ordines sunt Eremitarum S. Augustini, Praedicatorum, Minorum, Carmelitarum prout constat ex *c. unic. §. sane. de Religios. dom. in 6.* et si alia earum aliqua de facto tale genus paupertatis ex privilegio Sedis Apostolicae, vel etiam consuetudine, tacito Papae scien-

tis & tolerantis consensu approbata, non servant & nihilominus inter Ordines Mendicantes numerentur, ita Suar. *l. c. l. 1. c. 8. num. 3. & 4.* Azor. *p. 1. l. 12. c. 23. q. 8.* Pirh. *h. t. num. 22.* atque ita in specie Societas Jesu declaratur esse Ordo verè ac proprie mendicans per Bullam Pii V. quae edita anno 1571. 7. Julii. incipit. *Dum indefesse* idque non tantum ex privilegio, sed ex vi instituti sui juxta quod, ut dicitur in *cr. Bulla.* bona immobilia possidere nequit, uti id indubitatum de Societate professae ex confirmatione instituti Societatis, facta à Paulo III. anno 1540. & Bulla Julii III. de anno 1562. idemque disponitur de Coadjutoribus in constitutionibus Societatis. *p. 6. c. 2. num. 4.* quin & Societatem, prout complectitur scholasticos degentes in Collegiis, habentibus bona immobilia, redditus & census studentium necessitatibus & usibus applicandos, esse Ordinem proprie Mendicantem variis rationibus confirmat. Pirh. *num. 22. vers. solum ergo.* Quarum ea est primaria, ex qua ferè cetera deducuntur, nimirum, quod una eademque Religio non possit esse simul diversorum Ordinum, & diverso jure censerit, ne aliàs potius esset multiplex; scholastici autem una cum professis & coadjutoribus formati constituent unam Societatem. Unde non possunt scholastici Societatis dici esse Ordines mendicantis, sumpta denominatione à potiore parte totius corporis, & eam non impediante uno ejus membro seu parte integrali. v. g. in praesente hoc vel illo collegio, & scholasticorum congregatione, habente redditus & bona stabilia. Fagn. *in c. in praesentia de prob. in 6. num. 81. juncto num. 113. & 114.* Pirh. *h. t. num. 23.* Porro de Ordinibus Mendicantibus in particulari, quo tempore & à quibus singuli instituti, ad quos tanquam principales reducantur, & quorum regulis utantur. vide apud Barbof. *Jur. Eccles. l. 1. c. 41. a. num. 20.* & Reiffenst. *h. t. a. 34.* Militantes, quae tribus votis substantialibus editis, vi proprii instituti per se primo ordinantur ad militandum pro defensione Christianae Religionis & Ecclesiae. quales sunt Melitenenses, seu Sancti Joannis Hierosolymitani, Teutonici & similes, quorum professos esse verè ac proprie Religiosos, cum communi Theologorum tenent Rodriq. *qq. reg. tom. 1. q. 5.* Mirand. *man. prel. to. 1. q. 10. a. 4. conc. 3.* Reiffenst. *h. t. num. 31.* cujus contrarium dictum est supra de quibusdam aliis ordinibus militaribus, servantibus ex instituto non nisi castitatem conjugalem. sunt & quaedam aliae Religiones hospitalariae, quae emissis tribus votis substantialibus, vi instituti sui ordinantur per se primo ad exercendam hospitalitatem, curando, expiando peregrinos gratis ex mera caritate erga Deum & proximos de quibus Pirh. *h. t. n. 24.* remittens ad D. Th. *2. 2. q. 188. a. 2. incorp.*

Quaest. 809. Quinam capaces, & quinam incapaces ingredi Religionem?

Resp. Religionem ingredi, seu Religiosi fieri possunt Christiani omnes, qui ex natura rei aut jure non prohibentur. Et quidem ex natura rei prohibentur infantes, furiosi & amentes; quippe qui propter defectum usus rationis, & qui nunc supponit, consensus & deliberationis vota religiosa emittere non possunt. D. Tho. *2. 2. q. 189. a. 5.* Sanch. *L. 5. mer. c. 4. num. 53.* cum communi. Qualiter verò, dum quis sanae mentis ingressus religionem, tempore Novitatus incidit in furorem, tempus furoris computetur in anno Novitatus ex Sanch.